

RESOLUCIONS JUDICIALS – AJUNTAMENT DE MATARÓ

DIRECCIÓ DE SERVEIS ECONÒMICS

-Servei d'Ingressos-

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA DE DATA 28 DE MARÇ DE 2017 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 10 DE BARCELONA, EN VIRTUT DE LA QUAL DESESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 304/2016-M, INTERPOSAT PEL SENYOR X.C.S. CONTRA UNA LIQUIDACIÓ DE L' IMPOST SOBRE L' INCREMENT DEL VALOR DELS TERRENYS DE NATURALESA URBANA.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent

“En data 28 de març de 2017 el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 10 de Barcelona va dictar sentència en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 304/2016-M, interposat pel senyor X.C.S. contra el decret número 4687 de data 16 de juny, del regidor delegat de Serveis Centrals, que resol desestimar el recurs de reposició interposat en data 2 de juny de 2016 pel senyor X.C.S. contra la liquidació número 4155122, de quota 11.401,34 euros, relativa a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 27 de novembre de 2015, de la finca ubicada al carrer de Sant Joan, XX.

La part actora defensava que esqueia aplicar la fórmula de càlcul establerta per una sentència del Jutjat Contenciós Administratiu de Cuenca, i ratificada pel Tribunal Superior de Justícia de Castilla-La Mancha, ja que entenia que dites sentències consideren que existeix un error en la fórmula de càlcul i per aquesta raó apliquen una altra diferent.

En contra, aquest Ajuntament va al·legar que la fórmula de càlcul només pot ser la regulada per la llei.

La sentència és favorable als interessos municipals i declara que la liquidació impugnada és ajustada a Dret. Dita resolució manifesta que la fórmula de càlcul ha estat establerta pel Poder Legislatiu en una norma amb rang de llei i per tant té caràcter obligatori per a l'Ajuntament. En conseqüència, el Jutjat confirma la liquidació emesa per l'Ajuntament.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents

ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de data 28 de març de 2017 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 10 de Barcelona, en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 304/2016-M, interposat pel senyor X.C.S. contra el decret número 4687 de data 16 de juny, del regidor delegat de Serveis Centrals, que resol desestimar el recurs de reposició interposat en data 2 de juny de 2016 pel senyor X.C.S. contra la liquidació número 4155122, de quota 11.401,34 euros, relativa a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 27 de novembre de 2015, de la finca ubicada al carrer de Sant Joan, XX.

Segon.- Comunicar la present resolució al Jutjat”.

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA DE DATA 15 DE GENER DE 2018 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 13 DE BARCELONA, EN VIRTUT DE LA QUAL DESESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 340/2016-F, INTERPOSAT PEL SENYOR J.S.M. CONTRA UNA LIQUIDACIÓ DE L' IMPOST SOBRE L' INCREMENT DEL VALOR DELS TERRENYS DE NATURALESA URBANA

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 15 de gener de 2018 el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 13 de Barcelona va dictar sentència en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 340/2016-F, interposat pel senyor J.S.M. contra el decret número 5392/2016, de 12 de juliol, del regidor delegat d'Administració i Atenció Ciutadana, que resol desestimar el recurs de reposició interposat en data 10 de juny de 2016 contra la liquidació número 4155092, de quota 3.122,95 euros, relativa a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 30 de setembre de 2015, de la finca ubicada al carrer Esteve Albert, 41 ESC X XX XX.

La part actora defensava que aquesta liquidació havia de ser declarada nul·la, perquè no s'havia produït el fet imposable, és a dir, no hi havia hagut increment de valor entre la data d'adquisició i la de transmissió de la finca. En aquest aspecte, a més a més dels valors estipulats en les corresponents escriptures notarials d'adquisició i alienació, l'actor també afegeix les despeses de l'impost sobre el valor afegit (IAE), actes jurídics documentats i despeses registrals.

En contra, aquest Ajuntament va al·legar que sí havia existit un increment de valor.

La sentència és favorable als interessos municipals i declara que la liquidació impugnada és ajustada a Dret. Dita resolució té present la sentència del Tribunal Constitucional de data 11 de maig de 2017, que declara la nul·litat de diversos preceptes del text refós de la llei reguladora de les hisendes locals, TRLRHL, però únicament en la mesura que sotmeten a tributació situacions d'inexistència d'increments de valor. Per tant manté la validesa de la regulació de la plusvàlua amb caràcter general, llevat dels supòsits en què es gravin situacions en què no existeixi increment. La nul·litat o no de tals preceptes dependrà de què l'actora acrediti que no s'ha produït increment de valor.

En aquest cas, de les dades cadastrals i de les escriptures d'adquisició i transmissió, resulta un increment de valor, tal com sosté l'Ajuntament. Les despeses que pretén incloure el recurrent en el preu de compra (IVA, actes jurídics documentats, actes jurídics documentats per subrogació d'hipoteca i despeses d'inscripció) no es

refereixen al valor del terreny, de manera que no poden ser tinguts en consideració a aquests efectes.

En conclusió, el Jutjat desestima el recurs i confirma la liquidació.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents

ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de data 15 de gener de 2018 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 13 de Barcelona, en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 340/2016-F, interposat pel senyor J.S.M. contra el decret número 5392/2016, de 12 de juliol, del regidor delegat d'Administració i Atenció Ciutadana, que resol desestimar el recurs de reposició interposat en data 10 de juny de 2016 contra la liquidació número 4155092, de quota 3.122,95 euros, relativa a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 30 de setembre de 2015, de la finca ubicada al carrer Esteve Albert, 41 ESC X XX XX.

Segon.- Comunicar la present resolució al Jutjat".

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA DE DATA 2 DE NOVEMBRE DE 2017 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 6 DE BARCELONA, EN VIRTUT DE LA QUAL DESESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 468/2016-A, INTERPOSAT PEL SENYOR J.V.V. CONTRA TRES LIQUIDACIONS DE L' IMPOST SOBRE L' INCREMENT DEL VALOR DELS TERRENYS DE NATURALES A URBANA.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 2 de novembre de 2017 el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 6 de Barcelona va dictar sentència en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 468/2016-A, interposat pel senyor J.V.V. contra el decret número 7624 de data 21 d'octubre, del regidor delegat de Serveis Centrals, que resol desestimar el recurs de reposició interposat en data 22 de setembre de 2016 contra les liquidacions de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 10 de desembre de 2015 d'aquestes tres finques:

- La Riera, XX XX XX – liquidació núm. 4247710, de quota 3.970,73 euros.
- La Riera, XX XX XX – liquidació núm. 4247711, de quota 3.094,87 euros.
- La Riera, XX XX XX – liquidació núm. 4247713, de quota 2.434,67 euros.

La part actora defensava que aquestes liquidacions havien de ser declarades nul·les, perquè no s'havia produït el fet imposable, és a dir, no hi havia hagut increment de valor entre la data d'adquisició i la de transmissió de la finca.

En contra, aquest Ajuntament va al·legar que sí havia existit un increment de valor.

La sentència és favorable als interessos municipals i declara que les liquidacions impugnades són ajustades a Dret. Dita resolució té present la sentència del Tribunal Constitucional de data 11 de maig de 2017, que declara la nul·litat de diversos preceptes del text refós de la llei reguladora de les hisendes locals, TRLRHL, però únicament en la mesura que sotmeten a tributació situacions d'inexistència d'increment de valor. Per tant manté la validesa de la regulació de la plusvàlua amb caràcter general, llevat dels supòsits en què es gravin situacions en què no existeixi increment. La nul·litat o no de tals preceptes dependrà de què l'actora acrediti que no s'ha produït increment de valor.

En aquest cas, de les dades cadastrals i de les escriptures d'adquisició i transmissió, resulta un increment de valor, tal com sosté l'Ajuntament. En conclusió, el Jutjat desestima el recurs i confirma la liquidació.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents

ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de data 2 de novembre de 2017 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 6 de Barcelona, en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 468/2016-A, interposat pel senyor J.V.V. contra el decret número 7624 de data 21 d'octubre, del regidor delegat de Serveis Centrals, que resol desestimar el recurs de reposició interposat en data 22 de setembre de 2016 contra les liquidacions de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 10 de desembre de 2015 d'aquestes tres finques:

- La Riera, XX XX XX – liquidació núm. 4247710, de quota 3.970,73 euros.
- La Riera, XX XX XX – liquidació núm. 4247711, de quota 3.094,87 euros.
- La Riera, XX XX XX – liquidació núm. 4247713, de quota 2.434,67 euros.

Segon.- Comunicar la present resolució al Jutjat”.

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA DE DATA 13 DE JULIOL DE 2017 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 13 DE BARCELONA, EN VIRTUT DE LA QUAL DESESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 120/2017-F, INTERPOSAT PER LA SENYORA I.P.T. CONTRA UNA LIQUIDACIÓ DE L' IMPOST SOBRE L' INCREMENT DEL VALOR DELS TERRENYS DE NATURALES A URBANA.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 13 de juliol de 2017 el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 13 de Barcelona va dictar sentència en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 120/2017-F, interposat per la senyora I.P.T. contra el decret número 9241 de data 21 de desembre, del regidor delegat de Serveis Centrals, que resol desestimar el recurs de reposició interposat contra la liquidació número 4271757, de quota 13.171,37 euros, relativa a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 16 de març de 2016, de la finca ubicada al carrer de Sant Josep, XX.

La part actora defensava que aquesta liquidació havia de ser declarada nul·la, perquè no s'havia produït el fet imposable, és a dir, no hi havia hagut increment de valor entre la data d'adquisició i la de transmissió de la finca.

En contra, aquest Ajuntament va al·legar que sí havia existit un increment de valor.

La sentència és favorable als interessos municipals i declara que la liquidació impugnada és ajustada a Dret. Dita resolució té present la sentència del Tribunal Constitucional de data 11 de maig de 2017, que declara la nul·litat de diversos preceptes del text refós de la llei reguladora de les hisendes locals, TRLRHL, però únicament en la mesura que sotmeten a tributació situacions d'inexistència d'increments de valor. Per tant manté la validesa de la regulació de la plusvàlua amb caràcter general, llevat dels supòsits en què es gravin situacions en què no existeixi increment. Per tant, la nul·litat o no de tals preceptes dependrà de què l'actora acrediti que no s'ha produït increment de valor.

En aquest cas, de les dades cadastrals i de les escriptures d'adquisició i transmissió, resulta un increment de valor, tal com sosté l'Ajuntament. En conclusió, el Jutjat desestima el recurs i confirma la liquidació.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents

ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de data 13 de juliol de 2017 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 13 de Barcelona, en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 120/2017-F, interposat per la senyora I.P.T. contra el decret núm. 9241 de data 21 de desembre, del regidor delegat de Serveis Centrals, que resol desestimar el recurs de reposició interposat contra la liquidació número 4271757, de quota 13.171,37 euros, relativa a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 16 de març de 2016, de la finca ubicada al carrer de Sant Josep, XX.

Segon.- Comunicar la present resolució al Jutjat”.

Es donen per assabentats.

SECRETARIA GENERAL

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA NÚM. 214/2017 D'11 DE DESEMBRE, DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 16 DE BARCELONA, DICTADA EN EL PROCEDIMENT ABREUJAT NÚM. 567/2014 A1 INTERPOSAT PER J.G.G.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 15 de desembre de 2017, el Jutjat Contenciós Administratiu número 16 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 214/2017 de 11 de desembre de 2017, dictada en el Procediment abreujat núm. 567/2014 A1 en el recurs interposat pel senyor J.G.G., contra la desestimació per silenci administratiu de la reclamació per responsabilitat patrimonial presentada el 6 de juny de 2012, per caiguda al Centre d'Acollida Municipal de Mataró del C. Baixada de Sant Simó, 13.

La demanda interposada tenia com a pretensió que s'abonés a la part actora una indemnització per danys per un import de 30.000 euros. La sentència del Jutjat

Contenciós Administratiu desestima la demanda entre altres, amb el següent argument, sense costes:

“Por otra parte, los hechos por los que se reclama la responsabilidad patrimonial se remontan al año 2008, mientras que la reclamación por responsabilidad patrimonial se presentó el 6 de junio de 2012, por tanto, se había ganado la prescripción del derecho a reclamar por transcurso de un año desde que se produjo el hecho que motivó la solicitud de indemnización, de acuerdo con el artículo 142.5 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común”.

La sentència no és susceptible de recurs ordinari.

En ús de les facultats que m'atorga el decret d'Alcaldia núm. 8832/2017 de 6 d'octubre, de delegació de competències, qui subscriu, regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal , proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la Sentència número número 214/2017 d' 11 de desembre de 2017, dictada en el Procediment abreujat núm. 567/2014 A1 en el recurs interposat pel senyor J.G.G., contra la desestimació per silenci administratiu de la reclamació per responsabilitat patrimonial presentada el 6 de juny de 2012, per caiguda al Centre d'Accollida Municipal de Mataró del C. Baixada de Sant Simó, 13.

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 16 de Barcelona”.

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA NÚM. 10/2018 DE 18 DE GENER, DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 6 DE BARCELONA, DICTADA EN EL ROCEDIMENT ABREUJAT NÚM. 338/2016 F, INTERPOSAT PER F.S.J.C.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 24 de gener de 2018, el Jutjat Contenciós Administratiu número 6 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 10/2018 de 18 de gener de 2018, dictada en el Procediment abreujat núm. 338/16-F en el recurs interposat per la senyora F.S.J.C., contra el decret núm. 4348/2016 de 7 de juny, del regidor delegat de Serveis Centrals que resol desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial per caiguda a la via pública en trepitjar la reixa d'un embornal del pas de vianants del davant de l'hospital de Mataró.

La demanda interposada tenia com a pretensió que s'abonés a la part actora una indemnització per danys per un import de 3.740,17 euros. La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu desestima la demanda i condemna a la part actora, entre altres, amb el següent argument, sense costes:

“...Així mateix, d'acord amb l'informe que consta a les actuacions (foli 13) resulta que la reixa forma part de les instal.lacions del recinte de l'Hospital” per la qual l'administració demandada no en seria responsable del seu manteniment.”

La sentència no és susceptible de recurs ordinari.

En ús de les facultats que m'atorga el decret d'Alcaldia núm. 8832/2017 de 6 d'octubre, de delegació de competències, qui subscriu, regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal , proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la Sentència número número 10/2018 de 18 de gener de 2018, dictada en el Procediment abreujat núm. 338/16-F en el recurs interposat per la senyora F.S.J.C., contra el decret núm. 4348/2016 de 7 de juny, del regidor delegat de Serveis Centrals que resol desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial per caiguda a la via pública en trepitjar la reixa d'un embornal del pas de vianants del davant de l'hospital de Mataró.

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 6 de Barcelona”.

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA NÚM. 305/2017 DE 27 DE DESEMBRE, DEL JUTJAT CONTENCIÓS NÚM. 12 DE BARCELONA, DICTADA EN EL PROCEDIMENT ABREUJAT NÚM. 55/2017, INTERPOSAT PER J.G.R.C.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 15 de gener de 2018, el Jutjat Contenciós Administratiu número 12 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 305/2017 de 27 de desembre de 2017, dictada en el Procediment abreujat núm. 55/2017 en el recurs interposat pel senyor J.G.R.C., contra el decret núm. 8944/2016 de 12 de desembre, del regidor delegat de Serveis Centrals que resol desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial per caiguda a la via pública al C. Joan Salvat Papasseit, 44-48 pel mal estat del paviment.

La demanda interposada tenia com a pretensió que s'abonés a la part actora una indemnització per danys per un import de 4.310,21 euros. La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu desestima la demanda, entre altres, amb el següent argument, sense costes:

“En el presente caso se considera que la irregularidad del pavimento con la que pudo tropezar el actor era fácilmente superable con un nivel de atención medio. Es por ello que se considera que la caída es únicamente imputable al recurrente, que no caminó con la debida atención por la vía pública.”

La sentència no és susceptible de recurs ordinari.

En ús de les facultats que m'atorga el decret d'Alcaldia núm. 8832/2017 de 6 d'octubre, de delegació de competències, qui subscriu, regidor delegat de Serveis

Centrals, Seguretat i Bon Govern, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal , proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la Sentència número número 305/2017 de 27 de desembre de 2017, dictada en el Procediment abreujat núm. 55/2017 en el recurs interposat pel senyor J.G.R.C., contra el decret núm. 8944/2016 de 12 de desembre, del regidor delegat de Serveis Centrals que resol desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial per caiguda a la via pública al C. Joan Salvat Papasseit, 44-48 pel mal estat del paviment.

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 12 de Barcelona”.

Es donen per assabentats

DONAR COMPLIMENT A LA SENTÈNCIA NÚM. 13/2018 DE 18 DE GENER, DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 6 DE BARCELONA, DICTADA EN EL PROCEDIMENT ABREUJAT NÚM. 375/2016 F, INTERPOSAT PER M.C.J.S.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent

“En data 24 de gener de 2018, el Jutjat Contenciós Administratiu número 6 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 13/2018 de 18 de gener, dictada en el Procediment abreujat núm. 375/2016 F en el recurs interposat per la senyora M.C.J.S., contra el decret núm. 8144/2016 de 10 de novembre del regidor delegat de serveis centrals, que desestima la reclamació de responsabilitat patrimonial interposada per danys a la finca del c. Enric Prat de la Riba, 61 a causa de les arrels d'un arbre de la via pública.

La demanda interposada tenia com a pretensió que s'abonés a la part actora una indemnització per danys per un import de 13.332,46 euros. La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu desestima parcialment la demanda i condemna a abonar

3.816,30 euros més els interessos legals des de la data de la reclamació, sense costes, entre altres, amb el següent argument:

“...Per tant, cal admetre per una banda, que les arrels de l'arbre, per les seves curvatures, han aixafat i trencat la canonada, i per l'altra, que les arrel van trobar un focus d'humitat o d'aigua i per això van créixer tant; és a dir, que la canonada tindria filtracions. Fet versemblant si tenim en compte que la casa s'hauria construït els 1920-1930, era de fibrociment i no consta que al llarg d'aquest temps s'hagués canviat mat, ni fet cap tasca de manteniment.

En definitiva, cal atribuir la responsabilitat per meitat a l'ajuntament demandat i la titular de l'habitatge a raó del 50%.”.

La sentència no és susceptible de recurs ordinari.

En ús de les facultats que m'atorga el decret d'Alcaldia núm. 8832/2017 de 6 d'octubre, de delegació de competències, qui subscriu, regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar compliment de la Sentència número número 13/2018 de 18 de gener, dictada en el Procediment abreujat núm. 375/2016 F en el recurs interposat per la senyora M.C.J.S., contra el decret núm. 8144/2016 de 10 de novembre del regidor delegat de Serveis Centrals, que desestima la reclamació de responsabilitat patrimonial interposada per danys a la finca del c. Enric Prat de la Riba, 61 a causa de les arrels d'un arbre de la via pública.

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 6 de Barcelona.

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (6).

SECRETARIA GENERAL

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA NÚM. 19/18 DE 30 DE GENER DE 2018, DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 12 DE BARCELONA, DICTADA EN EL PROCEDIMENT ABREUJAT NÚM. 63/2017 INTERPOSAT CONTRA LA DESESTIMACIÓ DE LA RECLAMACIÓ DE RESPONSABILITAT PATRIMONIAL PRESENTADA PER J.R.P.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 6 de febrer de 2018, el Jutjat Contenciós Administratiu número 12 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 19/18 de 30 de gener de 2018, dictada en el Procediment abreujat núm. 63/17 en el recurs interposat pel senyor J.R.P., contra el decret núm. 8934/2016 de 12 de desembre, del regidor delegat de Serveis Centrals que resol desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial per caiguda a la via pública al C. Llauder cantonada amb c. St. Valentí pel mal estat del paviment.

La demanda interposada tenia com a pretensió que s'abonés a la part actora una indemnització per danys per un import de 27.614,84 euros. La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu desestima la demanda i condemna a la part actora amb costes per un import màxim de 600 euros del procediment, entre altres, amb el següent argument:

“En el presente caso se considera que la irregularidad del pavimento con la que pudo tropezar el actor era fácilmente superable con un nivel de atención medio, siendo perfectamente visible. Es por ello que se considera que la caída es únicamente imputable al recurrente, que no caminó con la debida atención por la vía pública.”

La sentència no és susceptible de recurs ordinari.

En ús de les facultats que m'atorga el decret d'Alcaldia núm. 8832/2017 de 6 d'octubre, de delegació de competències, qui subscriu, regidor delegat de Serveis

Centrals, Seguretat i Bon Govern, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal , proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la Sentència número número 19/18 de 30 de gener de 2018, dictada en el Procediment abreujat núm. 63/17 en el recurs interposat pel senyor J.R.P., contra el decret núm. 8934/2016 de 12 de desembre, del regidor delegat de Serveis Centrals que resol desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial per caiguda a la via pública al c. Llauder cantonada amb c. St. Valentí pel mal estat del paviment.

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 12 de Barcelona”.

Es donen per assabentats

-Llicències, Disciplina d'obres i d'Activitats-

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA SENTÈNCIA 4/2018 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 16, QUE DESESTIMA EL RECURS ORDINARI NÚM. 547/2014-B2, INTERPOSAT CONTRA L'ORDRE D'ENDERROC DE LA CONSTRUCCIÓ IL·LEGAL I IL·LEGALITZABLE REALITZADA A LA FINCA DE DEL VEÏNAT DE MATA, XX, FINCA DE CAN XX, ANTIGAMENT CAN XX.

La Senyora Núria Moreno Romero, regidora delegada d'Urbanisme, desenvolupament Econòmic i Cultura, presenta la proposta següent:

“El Jutjat Contenciós Administratiu núm. 16 de Barcelona ha dictat sentència el 2 de gener de 2018, la qual desestima el recurs ordinari núm. 547/2014-B2, interposat per M.P.S. contra el decret 6688/2014 de 29 de setembre, que desestimava el recurs de reposició interposat per l'actora contra el Decret 5396 de 21 de juliol de 2014, en el qual es ratificava l'ordre d'enderroc de l'habitatge il·legal i il·legalitzable construït pel Sr. M.P.S. a la finca del Veïnat de Mata, XX, finca de Can XX.

L'òrgan jurisdiccional desestima el recurs per considerar ajustada a dret el decret 6688/2014 impugnat. Així mateix, declara la no imposició de les costes processals al recurrent.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 19 d'octubre de 2017, proposo els següents

ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 16 de Barcelona, de 2 de gener de 2018 la qual desestima el recurs ordinari núm. 547/2014-B2, interposat per M.P.S. contra el decret 6688/2014 de 29 de setembre que ratificava l'ordre d'enderroc de l'habitatge il·legal i il·legalitzable construït pel Sr. M.P.S. a la finca del Veïnat de Mata, XX, finca de Can XX.

Segon.- Comunicar l'acord al Jutjat als efectes escaients”.

Es donen per assabentats

DONAR PER COMPLIMENTADA LA SENTÈNCIA DE 7 DE NOVEMBRE DE 2017, DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA DICTADA EN APEL·LACIÓ, QUE REVOCA LA SENTENCIA DEL JCA NÚM. 10 DE BARCELONA DICTADA EN PROCEDIMENT 337/2015, I EN ESTIMACIÓ DE RECURS DECLARA NO CADUCADA LA L·LICÈNCIA AMBIENTAL PER A PODER EXERCIR L'ACTIVITAT DE SALA DE FESTES AMB ESPECTACLE I ANNEX, AL LOCAL DE LA VIA SÈRGIA, XX.

La Senyora Núria Moreno Romero, regidora delegada d'Urbanisme, desenvolupament Econòmic i Cultura, presenta la proposta següent:

“En data 7 de novembre de 2017, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, sala contenciosa administrativa, secció tercera, ha decidit el següent:

“”Estimar el recurs d'apel·lació núm. 112/2016, promogut per Josep Mª Colomer Ribot, SL, amb l'oposició de l'Il·lm. Ajuntament de Mataró, i, conseqüentment, revocar i deixar sense cap efecte la sentència 63, de 8 de març de 2016, dictada pel Jutjat contenciós administratiu núm. 10 de Barcelona en el procediment ordinari núm. 337/2015, i, en substitució de la sentència que acabem de revocar: Estimar el recurs contenciós administratiu interposat per Josep Mª Colomer Ribot, SL contra l'Il·lm Ajuntament de Mataró, i:

- Anul·lar els actes administratius impugnats a través del susdit procediment ordinari núm. 337/2015.
- Declarar no caducada la llicència ambiental objecte de la litis.
Sense costes.””

La sentència és desfavorable als interessos municipals, ja que amb la sentència del TSJC, estima el recurs contenciós administratiu interposat contra la declaració de caducitat de la llicència ambiental atorgada per decret 74/2010, de 8 de gener a Josep Mª Colomer Ribot, SL, per poder exercir l'activitat de sala de festes amb espectacle i annex, al local situat a Via Sèrgia, XX, d'aquesta ciutat.

El TSJC manifesta que la llicència ambiental preveia un termini de caducitat de 12 mesos des de la seva concessió o s'iniciada s'interrompeix de 6 mesos, llevat que la demora o la paralització foren degudes a força major o altre causa posada en coneixement de l'Ajuntament abans d'haver transcorregut els terminis expressats. I en el cas concret, va concórrer una "justa causa" evident atès que hi havia pronunciaments jurisdiccional i judicials vius que afectaven directament sobre l'ordenació o regulació de les condicions de la llicència d'activitats esmentada, la qual cosa provocava una incertesa notable sobre la definitiva configuració del títol obtingut pel recurrent. Per la qual cosa el Tribunal considera que el recurrent tenia dret a que restés en suspès el còmput de caducitat de la llicència.

La present sentència és ferma per decret de 6 de febrer de 2018, i no susceptible d'impugnació.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data , proposo els següents **ACORDS**:

Primer.- DONAR-SE PER COMPLIMENTADA la sentència de 7 de novembre de 2017, dictada en el recurs d'apel·lació pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya interposat per Josep Mª Colomer Ribot, SL, contra la sentència emesa pel Jutjat del contenciós administratiu número 10 de Barcelona, dictada en procediment 337/2015, que revoca , i en conseqüència, estimar el recurs contenciós administratiu interposat a

nom de l'apel·lant contra el decret 4148, de 28 de maig de 2015 confirmat en reposició per decret 7006, de 18 de setembre de 2015, i :

- Anul·lar els actes administratius impugnats a través del susdit procediment ordinari núm. 337/2015.
- Declara no caducada la llicència ambiental atorgada per decret 74/2010, de 8 de gener a Josep Mª Colomer Ribot, SL, per poder exercir l'activitat de sala de festes amb espectacle i annex, al local situat a Via Sèrgia, XX, d'aquesta ciutat.

Segon.- NOTIFICAR la present resolució a acord al TSJC.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (6).